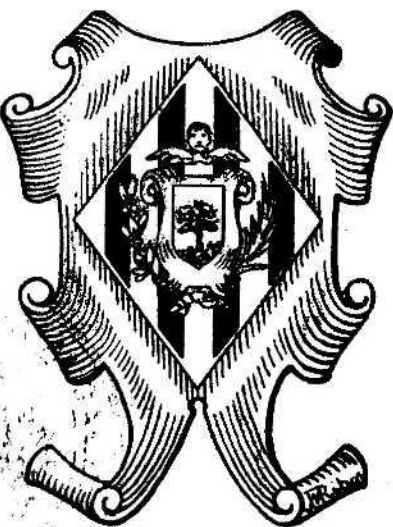

El Baix

Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

:: REMITITS: 15 CENTIMS LÍNEA ::
No s'admeten escrites sense firma — No es tornen els originals

ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

LA INCOMPREENSIÓ ETERNA

Sembla que s'inicia contra Catalunya una viva reacció per part del reste de península, amb motiu de la magnífica actitud de la democràcia catalana, en veure la seva llibertat. Adhuc aquells que s'havien titulat, amics i defensors de la nostra aspiració suprema, ara reculen dels seus esclats, i temen haver arribat a enllà en les manifestacions de cordialitat i estima. No sols s'ha descolorit el tint de la sinceritat, sinó que s'ha convertit en nova incomprensió allant a l'odi.

Veritablement ens fa l'afecte que no serà de bon grat que ens donaran el que ens pertoca. I serà aquest un dels errors més fatals que s'hauran consumat a Espanya. Les experiències encara no han tingut la virtut de vigoritzar el sentiment federal, i això que l'unitarisme absorvent ja ens ha demostrat prou el seu caràcter de suïcida. Evidentment, molts elements prossegueixen en la seva pròpia esterilització, recolzant els seus arguments en divagacions, més que en fets reals discutibles. En el precís moment que s'ha consumat la nostra emancipació, no hem pogut resistir l'atractiu victoriós de la sobirania manifestada, i tornem a creure que per a refrenar suposats esperits demagògics no hi ha més arma que la de l'unitarisme. Responen sempre a les paraules del francès Duguit, quan deia que el federalisme és incompatible amb la mateixa naturalesa de la sobirania, contrari als essencials principis del dret públic. I d'acord amb això volen fer de França—la nació unitària per excel·lència—que en la Convenció del 92, es declarava la unitat i la individualitat de la República, amb la qual cap entitat pot arrogar-se part del dret polític, a desgrat de les seves característiques.

El que clarament percebim és que a Espanya estan ja massa acostumats a un engranatge de maquinària nacional que un desviament d'aquesta normalitat tan engorjorosa els sembla absurd. Per ells constituïria un desordre, una veritable dicadura. Però, és que pot acceptar-se l'existència que hem tingut en règim unitari de la monarquia? La corrupció penetrà fins al moll de l'os de la nació, i la descomposició en tots els aspectes fou evidentíssima. Ara, en arribar la república, els catalans confiàvem en els propòsits que manifestà el poble d'Espanya. Llibertat? Democràcia? Paraules vanes que han tingut a flor de llavi, que a l'hora de les efectives han desaparegut del lèxic emprat habitualment. Els unitaristes d'ara, no sols es limiten a desconèixer l'estructura nacional d'Espanya, sinó que nequen la democràcia amb un gest aspre i dur, i es llenquen en mig de la més extraordinària inconsciència contra la llibertat i l'independència de la República. Que tenen per llibertat els que refusen la voluntat esplendorosa de Catalunya?

No volem, però, creure en que el reste d'Espanya ha de mantenir-se hostil a la nostra voluntat, i que arribi a desmentir les pròpies conviccions. Cal que motu per un veritable interès regenerador els fem per darrera vegada una crida sincera i generosa. No vulnereu la llibertat civil quan cal obrar amb vigor i fer revolucionari i profundament renovador! No volgheu enfonsar la República, és que li serveu estima! No feu de la llibertat un mite, i de la democràcia un tòpic! Sapigueu fer dels vostres actes un fidelíssim reflexe de les doctrines que informen la conducta de tots els pobles que, en el propòsit vivificant d'ésser lliures, fan esforços heroics per a ésser-ho! Si nosaltres tenim resolts la major part dels obstacles, i el camí se'ns presenta més planer, per què aixequem el punyal alaire, en l'actitud de clavar-nos-el al mig del cor?

J. M. LLADO FIGUERES

Madrid, Agost 1931.

La voluntat del poble

La jornada del dos d'agost, data memorable en la vida pública de Catalunya, ha passat. El poble català ha expressat abastament la seva voluntat.

No ha sigut un setanta cinc per cent del Cens electoral el nombre de sufragis emesos a favor de l'Estatut tal com exigia el govern de Madrid, sinó que ha sigut quelcom formidable. Ha sigut com una torrentada immensa, imponderable, la manifestació de voluntat de Catalunya. Ha sigut un gest unànime, sense titubejar, el que ha fet el nostre poble. I a aquesta expressió decidida, a aquest fet potser únic en la nostra història, cal remarcar-hi un gest ben digne i ben reconfortador. La dona catalana—com dona conscient—ha mani-

festat també llur adhesió a l'Estatut que ens hem donat. La dona de la nostra terra, tan alabada pels nostres poetes; la dona de Catalunya, bella, gentil, bona, amarada tota ella d'un ardor patriòtic, d'un amor envers la causa de la llibertat i partidària del redreçament de la nostra terra, es mereix els millors elogis.

El vot dels ciutadans i l'adhesió de la dona donen una força insospitada al nostre Estatut. Per això quasi podem alegrarnos que ens haigim exigit un tant per cent determinat. Hem demostrat que la catalanitat no és la voluntat d'una fracció esquifida, sinó el patrimoni més preuat i la voluntat d'un poble.

Les Corts Constituents només tenen un camí. Les Corts de la República, si són liberals i respectuoses amb les lli-

bertats dels pobles, tenen ja marcada la pauta a seguir. Tenen que afirmar les paraules d'aquell gran espanyol que's diu Azàña: Les Corts tenen de donar totes les llibertats que'ls pobles demanin.

Nosaltres pensem que'l caciquisme, que allò de la unitat, que l'imperialisme de l'Espanya monàrquica ja no existeix. Per això som optimistes i creim que l'Estatut serà aprovat totalment.

Les Corts actuals representen la voluntat de diversos pobles. Seria un absurd i una contradicció negar la llibertat a un poble, ja que tàcitament es negar-li també les llibertats dels demés pobles representats en el Parlament.

Les Corts tenen que edificar una Espanya nova i lliure. Per tant, tenen d'acceptar l'Estatut com a concreció de la nostra sobirania i reconèixer Catalunya com a poble lliure d'aquesta Espanya lliure.

PASQUAL CASANOVA I RIUS

La significació del referèndum

Els votants ja han dit llur paraula. Aquesta paraula ha estat, com esperava tothom, un «sí» formidable. El poble de Catalunya ha declarat oficialment, solemnement, la seva voluntat. Vol ésser autònom. Vol ésser lliure en la seva interior. Vol refer el procés històric i nacional que començà a desviar-se visiblement a Casp l'any 1412, i es trencà violentament a Barcelona l'any 1714.

A aquells que objectin que anem massa lluny, que ho agafem de massa en massa, els contestarem que llur objecció demostra que no entenen el nostre cas, que no s'adonen del caràcter del nostre moviment. Anem a reconstruir un Estat català, òrgan jurídic d'una nació renascuda. I com que els catalans d'ara no som dintre de la història una anella sola, ans bé som una anella d'una cadena de generacions, invoquem el nostre passat, perquè és del nostre passat d'on ve l'ànima nacional i la llengua que n'és expressió clara. La nostra voluntat d'avui, expressada magníficament pel referèndum del diumenge, ens dona el títol democràtic per a reclamar l'autonomia; però el títol espiritual ens el dona l'existència milenària de la nostra nació. Per crear una nació no n'hi hauria prou amb mig milió de vots, ni amb un milió enter. Per crear una nació cal la llarga obra successiva de les generacions vivint i treballant damunt la terra de la pàtria en el curs dels anys i de les centúries.

Tota Catalunya, ahir, es posà en peu. Els catalans que dipositaren dins l'urna el mot afirmatiu, portaven, de més a més de la representació individual, la representació d'aquesta gran unitat de vida col·lectiva formada a través del temps variable que passa i de la terra immòvil que dura: la nació. Sense a aquesta significació altíssima, la votació del dia 2 d'agost seria una xifra electoral més en el rengle de les xifres dels escrutinis vulgars,

sempre rectificables i sovint contradictòries. Mai els guarismes d'una votació no hauran tingut un més pur valor de símbol d'un ideal.

Ho comprendran ara els hostils comentaris unitaris? ¿No sabran explicar-se el secret de la insistència catalana a accentuar la pròpia personalitat i a reivindicar la pròpia llibertat? ¿No veuran que per damunt dels partits i de les classes socials de Catalunya actua i s'imposa una força que ens ve de la història llunyana i de la terra perenne i de l'ànima profunda? Ningú que no sigui orb o falsari podrà dir ara que el moviment català és una agitació superficial o un artífici de polítiques insinceres i astutes.

Fixeu-vos-hi, enemics, si ho sou de bona fe: quan en la política catalana predominaven els elements dretistes de la Lliga Regionalista, els catalans reclamàvem l'autonomia, i redactàvem un Estatut, i organitzàvem referèndums municipals i proposàvem un referèndum individual. Avui que en la nostra política predominen els elements esquerristes, aquells fets de dotze anys enrera es reproduïen... Moltes coses han canviat radicalment a Catalunya i a Espanya; han canviat els homes, els partits, les formes de govern, les circumstàncies econòmiques. I persisteix, i és més viu encara l'anhel de llibertat nacional que troba en l'autonomia política la fórmula històrica de la seva realització.

Fa dotze anys, Francesc Cambó era, davant de Madrid, la figura principal que representava el moviment català, i les veus hostils cridaven: «¡Això és cosa dels reaccionaris i dels burgesos de Catalunya!» Ara la figura principal és Francesc Macià, i a Madrid les mateixes veus diuen, amb lletra diferent, però amb igual tonada: «¡Això és cosa dels extremistes i dels sindicalistes de Catalunya!»

I bé: cal fer-los saber que, tant ahir com avui, tant l'any 1919 com l'any 1931, tant sota la barba gris de Cambó com sota el bigoti blanc de Macià, hi ha tot un poble, tota Catalunya, el conjunt dels catalans, que estan diversificats per les idees i els partits i les classes, però que estan nacionalment i sòlidament units en l'afirmació i en la reivindicació de llur indestructible i irrenunciable ideal de llibertat.

A. ROVIRA I VIRGILI

(De La Nau)

Divagacions produïdes pel fum d'un caliquenyo

He assistit a una conferència pro Estatut de Catalunya i me'n he tingut d'anar. Me'n ha tret el fum; el fum d'un fumador de caliquenyo que tenia al costat i com que no soc fumador, ni ganes, i no hi havia mes lloc en tota la sala, he optat per anarmen.

Catalunya per això, no hi perd res. La conferència que anava a escoltar la podia donar jo sense gaire empatx.

Me sembla que també ho sabria dir que l'Estatut és el fonament de l'estruc-

tura que mes tard se darà a sí mateixa la nostra Catalunya i que per el mateix, la pot votar tothom i que l'Estatut és la garantia de que l'Estat espanyol deixarà regir-nos lliurement.

Els homes de la revolució han comprès que les garanties de llibertat que donaran a Catalunya, aquesta l'aprofitarà per viure segons les necessitats dels temps, i aquesta veritat que sembla de *Pero Grullo*, la va desconeixer l'últim Borbó.

Es va creure que posseïa el dret diví i va començar a fer mala cara a les ànsies de justícia dels espanyols; va fer servir la força sense pensar que'l poble en té més; ho va tirar tot a rodar i quan no tingué res, ni ningú on agafar-se, es va arreglar amb la Dictadura i va convertir el poder en una facció. En les revolucions el facció no és el poble: és el rei.

Això és el que's te de tenir en compte al depurar les responsabilitats.

De faltes d'aquest Borbó, n'hi han de tres maneres.

Les imputables al realisme, les imputables al reinat i les imputables al rei.

Es imputable al realisme, l'atentar contra tot esperit democràtic; reprimir per la força les ideologies expressades dintre la llei; fusellar als homes de qualsevol aixecament.

Al reinat l'hi és imputable, l'atentar contra els pobles que formen l'Estat espanyol; no reconèixer cap dret a Catalunya; menyspreuar les llengües ibèriques que no siguin la castellana.

Es imputable al rei, les sagnantes aventures del Marroc; el sarcasme de dir a Barcelona que era el continuador de l'obra de Felip V.; faltar a la Constitució jurada; burlar-se de totes les lleis estatutades.

Això que serien crims en qualsevol espanyol, es veu que amb ell sols son faltes. Ja ni tan sols se'n parla.

El poble es va desvetllar i el va enviar a passeig. Potser hauria sigut millor guardar-lo fins a veure de quina forma se'n disposaria.

Tinc fe que ara a França s'en deu riure.

I des de llavors tenim d'estructurar-nos i no se certament si en sortirem bé.

Sembla que'l més enredós és la qüestió social.

En aquesta qüestió s'ha de legislar sobre dos problemes fonamentals:

Primer: Producció de la riquesa.

Segon: Distribució de la riquesa.

En el primer hi va inclosa tota l'organització del treball.

En el segon tota la retribució del treball.

El primer és la necessitat de produir el necessari.

El segon és disfrutar de tot el produït.

La legislació del primer problema és la dels deures; la del segon és la dels drets.

Una i altra s'han de completar com se completen el treball i el descans; el dia i la nit; la virtut i el pecat.

Sense pecat no hi hauria virtut, sense treball no hi hauria riquesa.

Odi i persecució despietada a la vangància.

Crec que no és convenient la igualtat. Fora millor la equitat.

La repartició mata la emulació i el treball se'n ressent. Entenc que és millor ajustar matemàticament el sou al treball acabant la explotació del dèbil pel fort; democratitzar la propietat no abolint-la, sino universalitzant-la. Instituir la Justícia que enlaira, no la caritat que humilia.

La caritat sols és un paliatiu i el ric és dur. Si per un costat li demana la bossa la caritat i per l'altre el vici, es decanta per el vici.

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes completament desemborsat

Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5

SUCURSALS I AGENCIES:

AMPOSTA - ARBOS - BADALONA - BERGA - FIGUERAS - GANDESA - GIRONA - GRANOLLERS - IGUALADA - INCA - LLEIDA - MANACOR - MANRESA - MONTBLANC - MORA DE EBRE - MORELL - OLOT - PALMA DE MALLORCA - PORT-BOU - PUIGCERDA - RIPOLL - SANT FELIU DE GUIXOLS - SANTA COLOMA DE FARNÉS - SANTA COLOMA DE QUERALT - SEU DE URGELL - TARRAGONA (Sucursal i Agència Borsí) - TARREGA - TORREDEMBARRA - TORTOSA - VALLS - VENDRELL - VIC - VILASECA

Llibretes d'Estalvi a la vista

4 per 100 anyal

Llibretes a un any plaç

4 i mig per 100 anyal

Negociem els cupons venciment

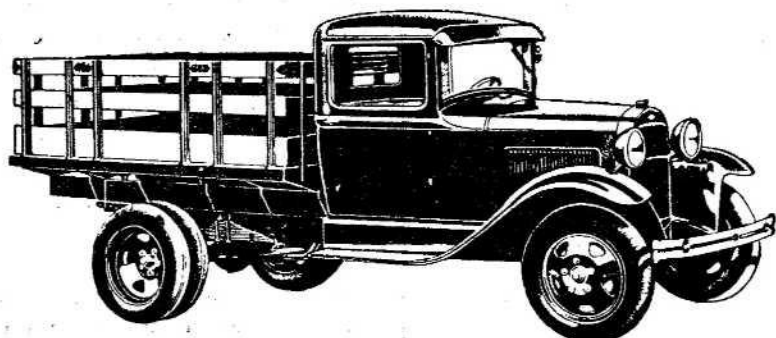
Primer d'Agost

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24

Apartat Correus, 1

El Camió Ford 1931

Es avui dia l'element que vosté necessita per el seu treball

FACILITEM TOTA CLASSE DE PRESSUPOSTOS

Vendes al comptat i a plaços

Agència Oficial pel Vendrell i comarca

Sala d'Exposició
Oficines i Vendes:

Dr. Robert, 42

Tallers:

Ferrocarril, 3

Teléfon número 5

La Revolució és el Progrès fet amb una passa de gegant.

El Progrès és preparar la tasca de demà.

La Revolució és la tasca de demà, feta avui.

Soc molt lluny de la conferència i ni tan sols sento la fortor del caliquenyo.

No se perque no tenen d'abstenir-se els fumadors, de fumar en les conferències.

JOANET PO DOCTOR

Un descans en el camí...

Lassitut és companya nostra quan escrivim les presents ratlles. Després de l'espai transcorregut en el qual ha jugat el principal paper aquest manyoc de nirvis nostres que se'ns havien apiolat posant-nos a prova tot l'organisme en els moments en que eren convenient i necessàries totes les energies emprades per a defensar amb braó i força el nostre Estatut i quin s'ha vist, com noi triomfant per l'escalf i amor de tot un poble que ha respost de la manera més decidida i ferma fent alça-peu la forma cívica que caldria tindre present en l'avenir, si disortadament ens volguessin fer víctimes d'escamotetjos.

I quedarà com a baluard la defensa heròica que en dita lluita ha fet la dona catalana. El seu gest, exemple abnegat i ple d'entusiasme, és encoratjador; i deure de gratitud és el fer-li públic el reconeixement per l'amor i desvetllament que ha demostrat en la lluita, la qual s'ha auriolat d'un caire nou, simpàticíssim. Aquest feminisme que suau ra es preocupa dels problemes que indiscutiblement atanyen a ambdós sexes, diu molt a favor de la classe que fins ara se l'havia tingut un xic en desmerit, car es deia d'ella que la única obsessió seva era la dels bonics per a fer ressaltar la persona. I ve un moment... en el que és necessari no solament la neteja

exterior, sinó la interior, i ens mostrem aquest bocí del costat esquerre, el costat com una allau treballa i fa treballar descansant ni donant-se un moment de repós per a fer ofrena a Catalunya d'unes signatures, que orb seria qui vegi el valor que tenen i que tan han pesat en la balança. Es l'allau clarivident que ha de fructificar el dia de demà, santificada pel goig de poguer contribuir a la Pàtria plànsons que durant embranzida vivificadora del cor i cervell que raona coratjosament quan veu que els moments son de prova i que és necessari desfer un equivoc. Aquesta dona catalana és santa; jo la venero amb tot l'amor, per casta i treballadora, qual s'ha posat a un nivell sorprenent per la seva senceresa i voluntat, i en aquests moments que la fan doblement atractiva i que ella ja capeix la seva responsabilitat no tan sols per ara sinó per l'esdevenidor. Cal tindre present que no s'han de tirar a recò energies que potser tindran de mancomunar-se les d'elles i els varons. Pensem que és el primer instant que la República comença a bastir el terreny per a començar a construir. I si la República es cregués que podia fer un tort als homes s'ha de veure que els secunden llurs mulleres i filles. Es a dir tota la raça. Però més que és prematur fer judicis temeraris. Per bé de la República, cal pensar en l'amor que deu imperar, no pensar ja més en lluites fraticides que sols tenen de deixar a dur odis i malvestats.

I així deuria ésser si tothom s'imposava de la seva pròpia estimació!

ICAR

Ciutat de Barcelona, 6 d'Agost de 1931

Ramon Sanahuja Soler

ADVOCAT

Tots els diumenges: Fonda del Comerç

VENDRELL

Dies feiners: A. Guimerà (abans St. Agustí)

TARRAGONA

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals conlats la Banc en 31 de Desembre prop-passat

En compte corrent a la vista i impositcions. Ptes. 214.855.698'47

En compte corrent especial i Caixa
d'Estalvis. 101.294.824.90

En impositcions a plaç 106.190.879'79

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 330.991.107'98

Negociem els cupons venciment 1.er d'Agost

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3	% anual
De tres mesos a 179 dies	3'50	%
De sis 364	4	%
De un any en endavant	4'25	%

VENDRELL!

Després de la final del quadre-revista «Viatge de nuvis», representada amb gros èxit al Teatre Tivoli d'aquesta vila per l'Elenc Artístic del Club d'Esports en la funció de la tarda de la passada festa de Sant Salvador.

Una vall et van posà, estirada
un infant a dintre del breçol,
que de baix a mar, ben enfilada
arribés cada jorn la marinada
ta del bés ardent del nostre Sol;
quest Sol que t'escampa l'alegria
dona un viure més bell i més sà,
que'n fa guanyà el pà de cada dia,
inquietament, sense la goloria
aquell que no confia en el demà;
quest Sol que en els cors encen fogueres,
fogueres d'amor i no de crims,
als homes els fa forts com oliveres
les nenes les fa mes rialleres...
que fa madurà els nostres raïms.
erra de flama d'esperit encesa,
que cria artistes immortalitzats;
ota l'Humanitat està sorpresa
al geni creador de la Bellesa
de homes que al Vendrell han sigut nats;
er çò portem tots dins una alegria
un afany per les noves emocions
una sed infinita, que voldria
na nova enxaneta cada dia
al castell de les nostres il·lusions,
anem adalerats, dansa que dansa,
ntre desitjos nous i records vells,
a cada desengany... ¡nova esperança!
ue'l nostre pobre cor tampoc es cansa
de carregà i descarregar castells.
oble de pau, poble de germaneses,
rò que no sap sofrir l'esclavitud,
au... però llibertat i ales exteses,
adugues coses que ja tens impreses
(Angel i l'olivera) en ton escut.
a tan forta la teva simpatia
ue enamores a tots els forasters
que arriba al Vendrell no se'n mouria
quan se'n va, et deixa en melangia
quan és lluny no et pot oblidar més.
Hi ha qui fa el mal callant, el món ho ignora

i creu que és el malvat home lleial,
al Vendrell diem mal sempre i a tota hora,
diem mal de nosaltres, dels de fora...
però no som capasos de fer mal.
Un vendrellenc mai te l'ànima impura,
la nena del Vendrell li sap guardar
i amb sa virtut, sa gràcia i sa hermosura,
ennobleix, il·lumina i transfigura
la vida del que la sap estimar.
[Oh aquells camps i aquells blats plens de rose-
i aquelles platges d'or i el mar amic [lles
i els cap al tard, postes de sol vermelles
que encenen aquell cel tan ple d'estrelles,
aquell cel del Vendrell que és tan bonic!
i el só que fan, alegres o endolades,
les campanes del nostre campanar...
i el toc dolcíssim de les matinales
que he escoltat rient tantes vegades
i ara em farien ganes de plorar...
El que està lluny de tu viu amb recança
i per tu correria cent perills;
terra d'amor, terra de benaurança,
si a tots ens fas sentir tanta enyorança
o ets bona tu o és que ho son els teus fills;
és amb el teu record que'ls acompanyes
i cantes dintre el cor com un ocell
que ens besa i acaricia les entranyes.
[Deixem cridar, des de terres estranyes,
que en tot el món no hi ha un altre Vendrell!

ESPORTIVES

Per creure-ho fidel reflexe dels fets ocorreguts el passat diumenge al Velòdrom local, reproduïm del diari esportiu «El Mundo Deportivo», corresponent al 6 d'Agost corrent, el que hi diu el seu corresponal d'aquesta vila.

DESDE VENDRELL

Para la U. V. Española Un caso de Informalidad

Para el pasado domingo, estaba anunciada, en Vendrell, una carrera ciclista en el velódromo, a base del match Barcelona-Tarragona, reunión que se había concertado, de común acuerdo, con los que debían tomar parte en

MOSAICS JULIVERT

REUS

TARRAGONA

VENDRELL

Camí de Riudoms, 3

Reding, 3

Nort, 7

Mosaics Hidráulics-Rajoles de Valencia i vidriades

CIMENTES DE VALLCARCA (Ràpit, Lent, Portland, LANDFORT)

Material de «URALITA» i demás articles del ram de construcció

Aquesta casa comunica a la seva clientela que la botiga-despatx, ha sigut instal·lada en el mateix local del dipòsit de materials, carrer del Nort, 7, al costat del Banc de Biscaia i enfront del número 12 del carrer del Dr. Rodert, on havia sigut fins ara.

Joan Salvadó

MATALASSER

Posa en coneixement del públic que ha instal·lat una MAQUINA DE NETEJAR LLANES I COTONS a preus econòmics.—Per encàrrecs: Carrer García Hernández (Olm), núm. 16.

el match. Los participantes a la misma, eran los siguientes: de Barcelona, Vicente Cebrián Ferrer, Claudio Senón y Ricardo Ferrando; de Reus, José M. Sans, Pedro Albiñana y Vicente Albiñana.

Amparándose, en la palabra de hombre, la comisión organizadora del velódromo local, realizó una excelente propaganda, que dió el fruto apetecido, haciendo acto de presencia en el velódromo, la casi totalidad de la afición local y comarcal, mas no se contaba en que debía hacer acto de presencia la señora informalidad, o sea que sin alegar motivo alguno, como si en el mundo no existieran telégrafos y teléfonos, los señores Cebrián Ferrer, Senón, y Ferrando, de Barcelona, brillaron por su ausencia, dejando a la afición, organizadores y no menos a los simpáticos reusenses, que habían cumplido como prometieron, a la luna de Valencia, mercediendo del respetable toda clase de censuras, por ser ya la segunda vez que los inscritos barceloneses, dejan de acudir, después de haberse concertado su participación. Con el buen fin de complacer al respetable, que a pesar de la mofa o burla, que fué objeto, organizáronse algunas pruebas entre los tres reusenses, quienes, no obstante su buena voluntad, dejaron mucho que desear. No obstante, repetimos, tuvieron la virtud de que las protestas del respetable, pudieran ser apaciguadas, sin que tuvieran que registrarse ninguna nota desagradable.

Creemos que en esas faltas de informalidad, que tanto dañan a la afición, la U. V. E., debería, y sería justo, impusiera su autoridad, penalizando al que falte a sus deberes, y así seguramente no se repetirían actos como el del pasado domingo, que moralmente, podamos dar, como un enfermo de cuidado de muerte el velódromo vendrellense, que con tanto empuje había reanudado sus reuniones. La afición comarcal y local, así lo espera. Creemos que los promotores locales, ya de su parte, han actuado como se merece.—Corresponsal.

ESPECTACLES

Ja se sap; una nova actuació del Club d'Esports; un nou exitarro. Aqueixa entitat, que compta amb elements diversos i col·laboracions valuoses que la fan triomfar en tots els ordres, s'ha fet seva la diada de Sant Salvador, i, en aital dia, tira la casa per la finestra, per tal de manifestar i posar de relleu la seva poixansa.

Allí no hi manca la seva «colla de castellers», que ja a la vigília al vespre

aixecà Castells i Torres arreu de la vila, seguida d'una forta munió de simpatitzants i simpatitzants, que'ls alentaven amb els seus aplaudiments; i al essent demà, davant la Casa de la Vila, i amb la plaça curulla de gent, feu una sèrie de ben muntats Castells, palesant que'ls seus homes son esportius, i, per tant, forts.

A la tarda, amb la sala del Tivoli plena del bó i millor del poble, se celebrà una Vetllada artístic-teatral, en la qual hi prengueren part un bon estol de formoses senyoretes que, amb les seves gràcies naturals i abillades amb tota propietat, donaren un gros relleu a la festa. Però anem per parts:—Obri el programa l'Elenc artístic del Club posant en escena *Total, rés*, comèdia en un acte que feu riure forsa.—A continuació la professora de piano, senyoreta Paquita Borrell executà dues composicions *La Dansa del foc* i *Invitació al vals*, en les quals demostrà la seva mestria, obtenint-hi merescuts aplaudiments.—Ricament abillats amb el que deu esser el traje típic del país, l'Orquestrina argentina...del Club interpretà un escollit programa de *tangos* amb molta justesa i colorit, destacant-s'hi l'amic Gual, que'n cantà alguns a la manera dels grans executants en el gènere. L'ovació fou xardorosa.—Però on es palesà la potència del Club i els seus col·laboradors, sigué en *Viatge de nuvis*, revista teatral i musical, escrita en vers fàcil i humorístic pel poeta vilatà En Valentí Carné, en el qual viatge els nuvis (senyoreta Salvó i el jove Carné) presencien a Zaragoza una festa típica de la Jota, que cantà el senyor Parés amb bon estil, acompanyat de guitarres i bandúrries. Van a Madrid, i allí en una reunió verbenera es canta i balla el Schotics, dansa que ha esdevingut representativa de la capital espanyola. Resultà un quadre de color magnífic, amb les deu o dotze parelles, elles amb rics «mantones y peinetas», i ells fets uns «chulapones» de marca. Els aplaudiments i la satisfacció del públic sigueren ben expressius.—A Sevilla, la ciutat andalusa, assisteixen a una «zambra» de «cante jondo» en el qual s'hi revelà el jove Ferran Ribas, qui hi sap donar un regust de cosa sentida fonament, i que li valgué una ovació en acabar. Finalment, van a Barcelona, i allí, és clar, és la Sardana la que allà, en la Rosaleda de Monjuic, es ballada per aquell estol de senyoretes i joves, que per a cada quadre típic han tingut vestimentes *ad hoc*, i formosor esplendent, i entusiasme, i gran voluntat. «La Santa Espina», que ha esdevingut himne nacional català, posà un esplendorós final a tan bell quadre, en el qual la senyoreta Salvó recità un inspirat «Cant al Vendrell» original del il·lustrat vendrellenc En Salvador Eurás, valguent-los-hi, al autor i a la intèrprete, una xardorosa ovació. En Valentí Carné

Débiles tema el acreditado Elíxir Callol Es rápido científico agradable que da Vida y Juventud

hagué de sortir a l'escena per a correspondre als aplaudiments del públic.

Nostra felicitació va a tots, en conjunt, doncs tots hi posaren ço que és més gran: la Fè en la seva obra.

...I a la sortida, a contemplar l'espèrrant arranjament del jardí, amb la formosa cascata de no sé quants metres d'alsada; i les estatuës a gran tamany en les Glorietes; i l'extensa pèrgola i ses columnes lluminoses, records de les exposicions de Barcelona i Sevilla; i tots els arbres carregats de llums de colors. Feia goig de bò de bò. Amb un servei de major potència en el fluid elèctric, l'efecte hauria sigut magnífic.

A la nit, entre focs artificials de mestre Colet, les damisselles vendrellenques, lluint ses millors gales, entraven al sarau, en quin l'animació i el bullici durà fins a les hores petites de la matinalada.

En fi, una altra diada de grata recordança.

REFRAN

INFORMATIVES

COMARCALS

Comarruga

Tot i que ningú es preocupa d'organitzar en aquest deliciós lloc actes de divertiment cada any és més nombrosa la aflluència de banyistes, especialment els dies festius queda invadida aquesta platja per una gran gentada procedent de tots els indrets, vinguda amb tren, auto cars i nombrosos automòbils que converteixen aquest lloc en un veritable suburbi ciutadà, palesant això que l'renom de Comarruga es va extenent arreu de Catalunya.

Llorenç del Penedès

Demà, dilluns i dimarts, celebrarà la nostra població la seva festa major que enguany no desdirà en la seva nombrosia i brillantesa. Integra el programa les festes religioses de consuetud i festetjos extraordinaris organitzats per els locals de la població, a quin efecte al Café de Cal Marçal han contractat la orquestra-orquestrina «Noia d'Olesa», a la Cooperativa la «Renaixement» de Barcelona i al Centre Moral la cobla-orquestra «Cobla Barcelona», totes tres de gran renom.

Pot doncs assegurar-se que'ls forasters que'ns visitin disfrutaran de belles sardanes, pesss musicals de formosura en les serenades i magnífics ballables en els saraus.

Sant Salvador

—Avui dissabte a dos quarts d'onze de la nit, al Casal Garbí, com te per costum durant la temporada estiuenca, donarà un lliut ball amb orquestrina.

—Segons el programa de festes publicat per el Casal, demà a les dotze del migdia es faran les finals de les curses de natació i la proclamació de campions locals.

—A la tarda serà inaugurat el camp de fútbol amb dos partits, un a carrec dels «infants» i altre per els «mitjans».

—Per els vinents dissabte i diumenge, dies 15 i 16 dels corrents, s'està enllestit un extraordinari programa de festes amb motiu de la Festa Major d'aquesta joliva platja.

—La Comissió de Festetjos del Casal Garbí, ha prè l'acord de posar en aquell centre la xamosa obreta «La Festa de l'Espiga» original d'En Valentí Carné a la qual hi posà música el mestre En Joan Ivern. Representada pels elements de la colònia estiuenca, creiem constituirà un èxit pels executants i per a la referida Comissió.

Notes Municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; quedar assabentats i donar compliment a les disposicions dels Butlletins rebuts durant la setmana; quedar assabentats d'un saluto del Conseller d'Instrucció Pública de la Generalitat Sr. Gasol, donant les gràcies per la cooperació de l'Ajuntament a la obra de cultura de la Generalitat; d'una circular de Catalunya Nova; del resum de recaptació de la segona quinzena del mes de Juliol; aprovar la distribució de fonsos pel mes de Agost; el Balanç d'operacions de comptabilitat del mes de Juliol; l'extracte d'acords del mateix mes; aprovar una transferència de crèdit per atendre les despeses de subvenció als Mestres per a poguer assistir al

A vostè
sens dubte li interessa posseir
una
CUINA
de 2 fogons

que li reporti una economia sobre el consum de

GAS

Com?

doncs,
molt senzill!

LA FABRICA DE GAS
d'aquesta vila les deixa a prova
i sens cap mena de compromís

Les característiques d'aquestes
cuines sobre les demés corrents,
son:

Economia
d'un

30 per 100

sobre'l consum de fluid

Consum mínim

per mitjà de les seves aixetes
i brunzem graduable

cura d'istiu; aprovar un expedient de prorroga del moço Jaume Guardiola; adquirir de Florentí Ojea de Cabo el nínxol n.º 353, serie A, estimar el recurs de reposició d'Angel Marlés, condicionant-lo a que realitzi les obres que proposa el Sr. Inspector de Sanitat Pecuària; desestimar el d'igual condició de Josep Vidal Jené; concedir un expressiu vot de gràcies a les senyores i senyorettes que espontàniament varen oferir-se per a formar les taules que recolliren signatures Pro-Estatut de Catalunya; aprovar varies relacions de despeses; construir la claveguera del Sindicat Agrícola; que s'estudiï amb urgència un projecte de claveguera per a la carretera de Valls; aprovar totes les mesures adoptades per la Comissió d'Hivenda; acceptar l'ofertament d'una columna d'enllumenat fet pel representant de la Casa Butsers; reglamentar les hores d'oficina els dies festius; i després de diversos pregs i preguntes va aixecar-se la sessió.

LLICENCIES PER A CAÇAR
Assegurances agrícoles
P. PLANA MAÑÉ
Vendrell

Tot i que'l llevant a diari ha dut damunt nostre núvols prometedors de la desitjada pluja, el ponent els ha foragitat i tot plegat no ha fet altra cosa que enrobustir la forta bogor que regna de fa ja molts dies, aprofundint la forta sequia regnant en tot el que va d'istiu.

Les vinyes presenten bona collita i molta sanitat. Si la pluja es decidís a caure aquella fora abundosa i bona. La terra eixuta i polsosa la reclama amb ànsia, mes ella poruga no vol decidir-se.

La pagesia es mira el cel susplicant, però per ara les seves ànsies no son ateses.

FRANCESC FIGUEROLA
PROCURADOR
Carreró, 51 VENDRELL

La Junta d'aigües del reg d'aquesta vila, en sessió tinguda el dia 3 del corrent, acordà, fer publica la vacant d'encarregat de les aigües del reg, admetent sollicitut per dit càrrec (encara que verbals,) fins el dia 11 a les 12 del dia, a la Casa de la Vila. Advertint és precís saber llegir i escriure per a l'opció d'aquest càrrec.

Vinagre blanc molt bó i molt agre
Casa Galvez.—Vendrell

Sant Salvador, la festa major petita, d'uns anys a aquesta part ve reeixida degut a que'l Club d'Esports se la empen com a cosa pròpia, fent-ne una diada complerta.

La ressenya que'n fa l'amic Refran a la secció «Espectacles» és prou difusa per a rellevar-nos de descriure-la.

Felicitem als valuosos elements del Club per la seva obra i els encoratgem per a que no desmain en aitals organitzacions que amb tanta mestria saben dur a terme. A l'aplaudiment dels vendrellencs, vulguin ajuntar-hi també el nostre.

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESpanya
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí Margall, 15, 1er VENDRELL

Dijous morí a Barcelona, víctima de ràpida i crudel malaltia el senyor Joaquim Rogés Casasses, agent comercial, enmaridat amb la compatria Dolors Sans, filla del conegut industrial sabater d'aquesta vila Salvador Sans.

Rebi la vidua i demés familiars del finat la expressió del nostre condol per tan creueta com inesperada desgràcia.

TAXIS VIDAL
Parada: Doctor Robert, núm. 21

El dilluns a la nit, a la estació de Sant Vicens es promogué una baralla entre uns pobres transeunts. Sortiren a relluir ganyets i de la baralla en quedaren dos ferits, un dels quals fou conduït a Tarragona i l'altre a l'Hospital d'aquesta vila en estat greu i amb més d'una dotzena de ferides. Un dels agressors fou detingut per els es-

copeters de la Companyia dels ferrocarrils i entregat al jutjat.

Cap dels contendents era fill de Catalunya i sembla que's dirigien a Barcelona pensaven engroixir el grup dels sense fe-

11
toldrà

SASTRE
VESTEIX LA MES SELECTA JOVENTUD

Per el Ministeri de Justícia ha sigut nomenat Registrador de la propietat d'aquell districte judicial el senyor don Josep Alarç Perez.

TAXIS «MANOL»
TELÉFON 19

Dijous passat morí a Barcelona, en Joan A. Satorras i Capell, un dels fills del feu Registrador en la propietat d'aquell partit, don Placid Satorras.

Trametem als seus familiars el nostre condol.

Enric de Riquer
PROCURADOR

(Ha traslladat el despatx al
Carrer de Sta. Anna, núm. 20
çò que posa en coneixement de la seva clientela i amistats

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL
Naixements: una nena filla de Pau Tru Borrut i de Maria Nin Mañé, S. Francesc un nen fill de Joan Salvador Sans i de Cecília Rovira Borrell, Pau 10.

Defuncions: Josep Jané Freixedas, de anys, Roquetes 15.
Matrimonis: cap.

VENC D'OCASIÓ
Báscules per a pesar Bocs
com noves; diferents sistemes
Anton Borrell.—Carrer Alt, 10, Vendrell

Tintoreria de Jaume Lev
Carrer del Recó—Vendrell

APRENT
S'en necessita un a la Casa Mumbú. Indispensable tingui 14 anys.

Es ven carret-tartana a la pagesa
molt bonic, lleuger i nou, a preu de ganga
També es ven una tartana
Dirigir-se a Casa Galvez-Vendrell

Todo el mundo buen fotógrafo!

Halcón No. 2
Pesetas 20
El aparato ideal
para el novel aficionado.
Hace fotografías de 6 x 9 cms.

Con este sencillo y económico aparato, de fabricación Eastman Kodak, todo el mundo puede hacer fotografías perfectas, con sólo encuadrar bien en el visor la imagen o escena que se desea fotografiar, y dar luego al disparador.

Con el Halcón No. 2
cada fotografía es un éxito.

Disfrute Ud. de los placeres de la fotografía:
adquiera un aparato Halcón No. 2 de 20 ptas.

Güixens, fotógraf
VENDRELL